

OBSAH

OBSAH	5
ÚVOD	7

TEORETICKÁ ČÁST

1 VÝVOJ PRÁVNÍ ÚPRAVY ZKOUŠEK SPOLEHLIVOSTI.....	10
1.1 První verze zkoušky spolehlivosti.....	10
1.2 Druhá verze zkoušky spolehlivosti	11
1.3 Třetí verze zkoušky spolehlivosti.....	12
1.4 Rozdíly mezi právní úpravou zkoušky spolehlivosti v dikci zákona o Policii ČR a v dikci zákona o GIBS	13
2 ANALÝZA RELEVANTNÍCH ANALYTICKO - KONCEPČNÍCH DOKUMENTŮ V OBLASTI TESTU INTEGRITY V ČR.....	17
2.1 Analytická část.....	18
2.1.1 K části první - „Úvod“	20
2.1.2 K části druhé - „Právní úprava v oblasti «korupční» trestné činnosti“	26
2.1.2.1 Využití operativně pátracího prostředku – předstíraný převod	26
2.1.2.2 Česká judikatura a judikatura Evropského soudu pro lidská práva	28
2.1.3 K části třetí - „Výsledky dosavadní aplikace institutu zkoušky spolehlivosti podle zákona č. 273/2008 Sb., o Policii ČR“	33
2.1.4 K části čtvrté - „Institut zkoušky spolehlivosti v zahraničí“	37
2.1.5 K části páté - „Možnosti zavedení zkoušky spolehlivosti na další osoby působící v orgánech veřejné moci“	40
2.1.5.1 Okruh osob, na které by se měla vztahovat zkouška spolehlivosti a důsledky pozitivního výsledku zkoušky spolehlivosti	40
2.1.5.2 Orgán odpovědný za provádění zkoušek spolehlivosti.....	42
2.1.5.3 Legislativní řešení zkoušek spolehlivosti	43
3 AKTUÁLNÍ ROZHODOVACÍ PRAXE ZKOUŠEK SPOLEHLIVOSTI	50
3.1 Shodné pohledy obou judikátů.....	50
3.2 Rozdíly mezi oběma judikáty	51
3.2.1 Vytýkané chyby důkazů	52
3.2.2 Podezření na předchozí protiprávní (trestnou) činnost zkoušené osoby.....	53
3.2.3 Jak moc aktivní či pasivní může či musí být jednání zkoušejícího	53
3.2.4 Použitelnost zkoušky jako důkazu v trestním řízení.....	54
3.2.5 Zásada volného hodnocení důkazů.....	55
3.3 Ke stanovisku Nejvyššího státního zastupitelství	56
3.3.1 Rozpor s judikátem NS 3 Tz 61/2013 („dopravní kontrola“)	56
3.3.2 K absenci úpravy zkoušek spolehlivosti v trestním řádu	57
3.3.3 K použitelnosti výsledků zkoušky spolehlivosti v jiných (správních) řízeních	60
3.3.4 K trestnosti činu spáchaného při zkoušce spolehlivosti	61
3.3.5 Důsledky aplikace argumentů použitých u zkoušek spolehlivosti na předstírané převody	62
3.4 K nutnosti předchozího podezření a k dovolené míře ovlivnění situace.....	63

EMPIRICKÁ ČÁST

4 OBJEKT, PŘEDMĚT A CÍL EMPIRICKÉ ČÁSTI	66
5 STANOVENÍ HLAVNÍHO A DÍLČÍCH VÝZKUMNÝCH PŘEDPOKLADŮ	68
6 VÝZKUMNÉ METODY POUŽITÉ PŘI ZPRACOVÁNÍ EMPIRICKÉ ČÁSTI	69

7 VÝZKUM ZAMĚŘENÝ NA OVĚŘENÍ PREVENTIVNÍHO ÚČINKU ZKOUŠEK SPOLEHLIVOSTI	73
7.1 Vymezení výběrových souborů	73
7.2 Způsob pořízení výběrových souborů	75
7.3 Základní charakteristiky výběrových souborů	75
7.3.1 Základní charakteristiky výběrového souboru č. 1 - Policisté	75
7.3.2 Základní charakteristiky výběrového souboru č. 2 - Policisté specialisté	78
7.3.3 Základní charakteristiky výběrového souboru č. 3 - Zaměstnanci policie	79
7.4 Výsledky a vyhodnocení výzkumu	81
7.4.1 Povědomí respondentů o zkoušce spolehlivosti	81
7.4.1.1 Povědomí o existenci zkoušky spolehlivosti	81
7.4.1.2 Povědomí o příslušnosti do kategorie zkoušených osob	84
7.4.1.3 Míra povědomí o zkoušce spolehlivosti	86
7.4.1.4 Zdroj povědomí o zkoušce spolehlivosti	90
7.4.1.5 Představa o scénářích zkoušek spolehlivosti	92
7.4.2 Odpovědi respondentů ve vztahu k preventivnímu účinku zkoušek spolehlivosti	94
7.4.2.1 Představa o počtu zkoušek spolehlivosti provedených za jeden rok	94
7.4.2.2 Představa o tom, zda jsem se stal či zda se stanu zkoušenou osobou	96
7.4.2.3 Působení zkoušek spolehlivosti na způsob výkonu služby/práce	99
7.4.3 Postoj (vztah) respondentů ke zkoušce spolehlivosti	101
7.4.3.1 Celkový postoj ke zkoušce spolehlivosti	102
7.4.3.2 Kategorizovaný postoj ke zkoušce spolehlivosti	104
7.4.3.3 Profesní skupiny osob, na které by se měly zkoušky spolehlivosti vztahovat	106
7.4.4 Nestandardizovaný rozhovor	109
7.4.4.1 Výsledky rozhovoru - Postoj	110
7.4.4.2 Výsledky rozhovoru - Preventivní účinek	115
8 SHRUTÍ ZÁVĚRŮ PŘI OVĚŘOVÁNÍ PREVENTIVNÍHO ÚČINKU ZKOUŠKY SPOLEHLIVOSTI - I. AŽ III. DÍLČÍHO VÝZKUMNÉHO PŘEDPOKLADU A HLAVNÍHO VÝZKUMNÉHO PŘEDPOKLADU	118
9 VÝZKUM ZAMĚŘENÝ NA OVĚŘENÍ PROTİKORUPČNÍHO ÚČINKU ZKOUŠKY SPOLEHLIVOSTI	122
9.1 Analýza časových řad	124
9.2 Dotazníkové šetření	128
9.2.1 Vymezení výběrového souboru	128
9.2.2 Způsob pořízení výběrového souboru	129
9.2.3 Základní charakteristiky výběrového souboru	129
9.2.4 Výsledky a vyhodnocení výzkumu	132
9.2.4.1 Další možné prediktory počtu oznámení o podplácení	135
9.3 Shrnutí závěrů při ověřování protikorupčního účinku zkoušky spolehlivosti - IV. výzkumného předpokladu	140
ZÁVĚR - VYUŽITELNOST VÝSTUPŮ VÝZKUMU	144
RESUME	148
SUMMARY	149
PŘEHLED PUBLIKAČNÍ ČINNOSTI A DALŠÍCH AKTIVIT AUTORŮ VE VZTAHU KE ZKOUMANÉ PROBLEMATICE	150
SEZNAM LITERATURY	153
SEZNAM PŘÍLOH	157
JMENNÝ REJSTŘÍK	201
VĚCNÝ REJSTŘÍK	202